

Bilag 9.*)

(Svar på udvalgsspørgsmål 9, 10, 11, 12, 14 og 17).

Den 19. januar 1965.

Til undervisningsministeriet.

I anledning af ministeriets spørgsmål i skrivelse af 18. november 1964, 7620-24, 2. dep. I. kt., j.nr. 400/64, skal jeg udtale følgende, idet jeg nummererer de enkelte punkter:

1. Kan læsning, tydning og undersøgelser af skrift og sprog samt videnskabelige udgivelser af håndskrifterne kun finde sted i forbindelse med et stort videnskabeligt bibliotek af det kgl. biblioteks karakter og størrelse?

I bekræftende fald: gælder det alle håndskrifter eller specielt enkelte grupper, og da hvilke?

Den videnskabelige hovedopgave på det sted, hvor håndskrifterne opbevares, er ifølge sagens natur at gøre de værker, som findes i håndskrifterne, tilgængelige gennem udgaver. Langt de fleste værker findes i flere håndskrifter. Man sammenligner håndskrifterne, vælger et af dem som hovedtekst og trykker afvigelserne fra de andre nedenunder, for så vidt disse har nogen betydning. I nogle tilfælde foreligger et værk i så forskellige redaktioner, at de må trykkes hver for sig.

Ved en stor del udgaver af denne art er et omfattende videnskabeligt bibliotek unødvendigt. En overvejende del af de hidtil i Editiones Arnamagnæanæ trykte udgaver er bragt i stand uden nævneværdig benyttelse af bøger fra det kgl. bibliotek.

Når teksterne er udgivet på tilfredsstillende måde, kan der melde sig andre opga-

ver, f. eks. at placere værket litteraturhistorisk, undersøge motiver, påvise eventuel fremmed indflydelse o. lign. Sådanne undersøgelser kan, når en pålidelig udgave foreligger, foretages overalt, hvor der er adgang til de nødvendige bøger. Det naturlige arbejdssted for opgaver af denne art er ikke håndskriftsinstituttet, men et bibliotek.

Når der er tale om et værk, som er oversat eller bearbejdet efter en fremmed original, kan det allerede på udgivelsesstadiet være nødvendigt at have adgang til et bibliotek, der er rigeligt forsynet med europæisk litteratur, særlig fra middelalderen. I sådanne tilfælde har Det arnamagnæanske Institut haft stor nytte af det kgl. bibliotek. Det er også forekommet, at instituttet har haft brug for bøger, som ikke fandtes der, men måtte lånes fra udlandet.

2. Kræver en behandling af den litterære tekst de originale håndskrifers tilstedeværelse, når der foreligger en videnskabelig forsvarlig udgave af teksterne? I bekræftende fald: Hvorvidt vil fotografier af håndskrifterne kunne erstatte originalerne i denne henseende?

Hensigten med en videnskabelig forsvarlig udgave er netop at gøre anvendelse af selve håndskrifterne overflødig. Men det kan naturligvis forekomme, at en forsker kommer i tvivl om, hvorvidt et sted i en udgave er rigtigt læst el. lign., og i sådanne tilfælde kan det være ønskeligt at have ad-

*) Jfr. også bilag 16, 17 og 18.